

— 2) a) Låta upphöra. *I. utgifningen af en tidning.* — b) Gifva tillkänna, att någon tillämnad högtidlighet, tillställning ej blifver af eller kommer att uppskjutas. *Spektaklet för i dag har blifvit i-lt.* — 3) Med tjenliga medel laga, att någon finner sig på ort som vederbör. *I. någon inför domstol.* — *I. sig*, v. r. Efter föregångnen kallelse infinna sig på föreskrifven ort. *I. sig för rätten, för domaren, vid domstolen.* — *Inställande*, n. 4. (för aktiv, alla bem.) o. *Inställning*, f. 2. (för aktiv, bem. 1 o. 2).

INSTÄLLELSE, f. 3. 1) Händelsen, att någon inställer sig. *Iaktaga i. vid domstol.* — 2) Omständigheten, att någon blir inställd vid domstol. *Anbefalla en persons i. med tjenliga medel.*

INSTÄLLESEDAG, m. 2. Dag, då någon är kallad att inställa sig på föreskrifven, uppgifven ort. *I-en för parterna i ett mål.* *I. i konkurs*, den dag, till hvilken domstol instämt borgenärerna att sig derstädes infinna, för att sina fordringar förete och bevakas.

INSTÄLLNINGSGÅFVA, f. 4. Gåfva, förmåga att ställa sig in hos folk.

INSTÄLLSAM, a. 2. Som söker att ställa sig in, att göra sig behaglig. *En i. menniska.* Man säger äfv. *I-t väsende, skick*, o. s. v. *I-ma maner.* — *Syn.* Insinuant.

INSTÄLLSAMHET, f. 3. Egenskapen att vara inställsam, inställsamt skick, väsende.

INSTÄMMA, v. a. 2. 1) Kalla någon att inställa sig vid domstol. *Han har blifvit i-md till hofrätten.* — 2) Genom laga stämning göra en sak anhängig vid domstol. *Saken är i-md till häradsrätten.* — V. n. 1) a) Börja att sjunga tillsammans. *Hela församlingen i-mde i psalmen: Lofver Herren!* — b) Börja att sjunga samma melodi som en eller flera andra. *Jag i-mde i den nyss började sängen.* — c) Börja att säga eller ropa det samma som andra. *Han i-mde i mängdens glädjerop.* — 2) (fig.) a) Yttra sig vara af samma tanke med någon. *Jag i-mer med honom i den saken. Deruti i-mde alla.* — b) Vara af samma mening, vara öfverens. *De i. deruti, att . . .* — c) (om sak) Öfverensstämma. *Det i-mer med mitt intresse. Det afgifna utlåtandet i-mer till alla delar med förslaget.* Någon gång säges äfv. *Stämma i-n.* — *Syn.* Se *Öfverensstämma*.

INSTÄMMADE, n. 4. 1) (aktivt) Se *Instämning*, 4. — 2) (neutralt) a) Handlingen, hvarigenom någon instämmer i en sång, en yttrad mening, o. s. v. — b) Se *Öfverensstämmelse*.

INSTÄMNING, f. 2. Handlingen, hvarigenom person eller sak instämmes till domstol.

INSTÄNGA, v. a. 2. Stänga någon inne i hus, rum eller på annat ställe, så att han ej slipper ut. *I. någon i en kammare, en källare.* — Äfv. *Stänga i-n.* — *Instängande*, n. 4. o. *Instängning*, f. 2.

INSTÖRTA, v. n. 1. 1) Se *Inrusa*. — 2) Falla ihop i en hög. Säges om hus o. d. — Äfv. *Störta i-n.* — *Instörtande*, n. 4. (för begge bem.) o. *Instörtning*, f. 2. (för bem. 2).

INSTÖTA, v. a. 2. Med en stöt eller med stötar indrifva. — Äfv. *Stöta i-n.* — *Instötande*, n. 4. o. *Instötning*, f. 2.

INSUBORDINATION, innsubbärrdinatschón, f. 3. Olydnad i tjensten, förgripelse mot förman.

INSUGA, v. a. 3. (böjes som *Suga*) Genom sugning indraga. Kan till subjekt hafva både person och sak. *I. något i munnen. Svampen*

i-ger vatten. — Äfv. *Suga i-n.* — *I. sig*, v. r. Säges om flytande ämnen, då de intränga genom porerna på fasta kroppar. *Vatten i-ger sig i sandsten.* — Äfv. *Suga i-n sig.*

INSUGANDE, n. 4. Handlingen eller verkningen, då något insuges.

INSUGNING, f. 2. 1) Se *Insugande*. — 2) Ett flytande ämnes inträngande i porerna på fasta kroppar.

INSUGNINGSRÖR, n. 3. (anat.) Rör, som insuger flytande ämnen eller luftformiga ämnen utifrån och förer dem till mjölkkärlen.

INSULÄR, --är, a. 2. (af lat. *Insula*, ö) 1) Som tillhör, har afseende på eller egenskap af ö. — 2) Som bor eller finnes på en ö.

INSULT, innsultt, m. 3. Skymf, förolämpning. **INSULTERA**, v. a. 1. (lat. *Insultare*) Skymfa, groft förolämpa.

INSUPA, v. a. 3. (böjes som *Supa*) 1) Med mun eller näsa indraga. *Han insöp med begärlighet den ljufva drycken.* *I. en frisk och ren luft.* — 2) Säges äfv. om kroppar, ämnen, som draga i sig flytande ämnen eller fuktighet. *Salt i-per fuktighet ur luften.* — *Syn.* *Insuga*, *Dricka in.* — 3) (fig.) Inhämta, i själ och sinne emotaga. *Han har i barndomen i-pit goda grundsatser. Han insöp med modersmjölken hat till allt ondt.* — *Insupande*, n. 4. o. *Insupning*, f. 2.

INSURGENT, innsurrjänt, m. 3. I uppror stadd undersäte.

INSURGERA, innsurrjera, v. a. 1. Uppvigla till uppror, försätta i upprorstillstånd.

INSURREKTION, innsurräckschón, f. 3. Undersätters uppresning emot deras regering, uppror.

INSVEPA, v. a. 2. På alla sidor tätt omveckla med något betäckande. *I. ett barn i en schal.* (Fig.) *I. sitt tal i mörka liknelser.* — *I. sig*, v. r. Veckla tätt omkring sig något betäckande. *I. sig i kappan, i täcket.* — Äfv. *Svepa i-n o. Svepa i-n sig.* — *Insvepande*, n. 4. o. *Insvepning*, f. 2.

INSY, v. a. 2. 1) Innesluta något i en sak och sy till derom. *I. penningar i kläderna.* — 2) Sy hvarjehanda prydnader, figurer o. s. v. på ett tyg. *Hon har i-tt hans namn på portföljen.* — Äfv. *Sy i-n.* — *Insyende*, n. 4.

INSYLTA, v. a. 1. Göra tjenlig till förvaring genom inkokning i socker. *I. frukt, ingefära.* — Äfv. *Sylla i-n.* — *I. sig*, v. r. Genom eget förvällande, dåligt uppförande, försätta sig i någon svår belägenhet, göra sig föraktad, o. s. v. — Vanligare *Sylla i-n sig.* — *I-d*, part. pass. *I. ingefära, frukt.* (Fig. fam.) *I. i skuld*, mycket skuldsatt. *De äro mycket i-e*, de ha mycket att göra med hvarandra, äro förtroliga vänner. — *Insylltande*, n. 4. o. *Insyllning*, f. 2.

INSÄPA, v. a. 1. Öfverstryka med såpa.

INSÄNDA, v. a. 2. 1) Sända till det inre af en ort, ett ställe. *I. någon till staden.* — 2) Till vederbörande myndighet sända, låta afemna. *Han har i-dt sin afskedsansökan.* — Äfv. *Sända i-n.* — *Insändande*, n. 4. o. *Insändning*, f. 2.

INSÄNKA, v. a. 2. Göra djupare inåt. — Äfv. *Sänka i-n.* — *Insänkande*, n. 4.

INSÄNKNING, f. 2. 1) Handlingen, förfarandet, då något insänkes. — 2) Insänt ställe.

INSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) 1) Sätta i det inre af något. *I. ett fat i skåpet. I. några blad i en bok.* — 2) Införa, låta införa. *I. någon i fängelse.* — 3) (om penningar) Nedsätta,